

Påkledningsdikt

Innerst mot kroppen tar jeg på ull, at ull er gull er slett ikke tull.
Deretter tar jeg sokkene på, at de òg er av ull det må du forstå.

Videre kler jeg på lag på lag, ull og fleece er de beste slag.
Blanding av tykt og tynt må det være, lett å justere etter varmen i været.

Dressen min tåler regnskur og vind, kulda den vil jeg ikke ha inn.
Strikken under foten den ryker og ryker, og gjørme og vann oppi støvlene
fyker.

Regntøy tar jeg på når vannet flommer, høst og vinter, vår og sommer.
Øverst på hode skal sydvesten min rage, hetta på jakka er en pest og en
plage.

Sørpe og slaps inn i skoene trenger, tærne blir kalde og neglene sprenger.
Mot dette er det kun en ting som duger, støvler som ikke vann suger.

Når frostrøyken henger og snøen knirker er det bare forede støvler som
virker.
Med såler og sokker, og tær som kan sprike, ferdes jeg glad ut i vinterens
rike.

Med ivrige fingere spar jeg i sand, da fortjener jeg votter som òg tåler
vann.
Ull under vanntette votter vil gi mine blåfrosne hender ny energi.

Lua mi den skal sitte på toppen, og gi god varme i tankeknoppen.
Av ull det kan den godt få være, men vindtett og vanntett vil jeg også
ære.

Min hverdag er aktiv, jeg vil ha det gøy, det minste jeg forventer er
skiftetøy.
Jeg skal leke og lære, smile og le, og dere må legge til rette for det!